

LOJZE KOSSI KONJIČKA!

GLASILO SLOVENCEV, KI IŠČEJO MEDSEBOJNE STIKE.

CENJENI BRALCI!

Že nekaj naročnikov L.konjička me je prosilo, naj napišem nekaj o življenju Slovencev v Perthu oz. o slovenskem klubu. Da postrežem našim bralcem, bom zapisal v kratkem:

V Perthu in širši okolici živi med 300-400 Slovencev, ni pa nam znano koliko nas je v resnici. Če nas ocenim povprečno bi rekel, da bi nas bilo okrog 45-50% starih čez 50 let in okrog 30-35% čez 60 let.

Povprečno smo navadni ljudje, lahko pa rečem, da je med nami zelo malo ljudi ki se niso izučili kakršnekoli že obrti in, da je še manj ljudi, ki ne bi imeli svoje hiše ali "flat". Nekateri so bogatejši drugi bolj "povprečni" kakšno je kdo imel srečo ali pogum za delo.

Slov. klub v Perthu; je 29-7-88 praznoval deseto obletnico obstoja. Leta 1978 se je na ta dan udeležilo 53 Slovencev "velikega sestanka", na katerem je bil izvoljen prvi slov. odbor in prvič je bilo zapisano: "Slovenski klub v Perthu". Početkoma nas je bilo skupaj več neznancev kot znancev, bili smo pa zelo složni. Ker nismo imeli nič, smo začeli najemati dvorane drugih klubov ter organizirati plese, katere smo imeli vsake štiri tedne, da zaslužimo denar za našo lastno dvorano, kar je bil nas končni cilj. V ta namen smo zidali tudi novo hišo, na kateri smo zaslužili \$17.000, ker je vse delo bilo opravljeno prostovoljno iz veseljem. Ta dobiček nas je privedel že kar blizu našega cilja; nakup dvorane. Pobudo za zidanje hiše nam je dal naš takratni predsednik g. Tone Križman kot stavbenški mojster.

Po štirih letih (1982) je naš tedanji tajnik g. Ferdo Pestotnik zvedel, da je v predmestju Guildford na prodaj dvorana R.A.A.Fa. Sklicali smo takoj skupaj člane kluba in po ogledu so se člani skoraj polnglasno strinjali, da to dvorano kupimo.

Da dvorano izplačamo pa denarja še ni bilo dovolj. Tako smo se spet obrnili do članov s prošnjo, da pomagajo klubu denarno in presenečeni smo bili ko smo sešteli \$8.790.-, kar je bilo dovolj, da smo dvorano izplačali. V zadnjih štirih letih imamo v Perthu tudi polurno oddajo na radiu v slovenščini.

Na žalost se je v zadnjih par letih število članov zmanjšalo. Kljub temu se klub razvija kar dobro, posebno v zadnjih dveh letih, odkar se je ustanovil mešani pevski zbor. Tudi k folklori bi se ljudje pridružili, na žalost pa za to nimamo učitelja.

Toliko v kratkem od nas Slovencev v Perthu in okolici. Tisti ki boste čitali "Zbornik '88, boste tam na strani 183 čitali o slovenskem klubu v Perthu ob deseti obletnici, isto zgodnico ki sem jo napisal, mogoče v malo širšem obsegu. -- Istočasno izrabljam priliko, da "popravim" dve majhni napaki, ki sta se vrinili pri tisku Zbornika. V mojem kratkem življenjepisu, ko čitate ... pri petnajstih se je vrnil k očetu ~~petem~~ pa je ~~edeez~~ (izpustite prečrtano) v Maribor, kjer se je izučil za mlino-stavca (Millwright) in ne za stavca (Setter). V opisu zgodovine prosim čitajte datum 29-7-78 in ne 29-7-87.

Iskreno

Lojze

Tanja je kupila papagaja, ki je vztrajno molčal.

— Halo, halo! ga je učila dan na dan.

Po tednu dni se je papagaj tega naveličal: Zasedeno! je odgovoril!

Naši naročniki pišejo:

Marcela Bole, Melbourne.

DRAMSKA SKUPINA IZ LJUBLJANE!

Ob prireditvi

MOJ ATA, SOCIALISTIČNI KULAK 1988

Pozdravljeni bratje iz domovine,
od tam, kjer so moje korenine.
Uspehov Vam želimo na peti celini,
preživeti veselo kot v domovini.

Kadar se vrnete v domače spet kraje,
vsem ponesite naše pozdrave.
Povejte, da v tujini srečno živimo,
slovensko besedo v srcu gojimo.

Slovenec v tujini domove gradi,
tu gara, pleše in poje dokler živi.
Slovenska korenina tu je močno pognala,
slovenska beseda bo na veke ostala.

Živeli Slovenci tu in doma,
na zdravje vam kličem iz cel'ga srca.

Po prireditvi

ČESTITKE DRAMSKI SKUPINI IZ LJUBLJANE

Čestitke iz Melbourne za vami hite,
v Slovenijo, kjer dobri igralci žive.
Dramo komedijo ste tu priredili,
za delo, zlato medaljo zaslužili.

Predstave odlična je sestava,
izvrstno vloga igralcem dana.
Jaz sem se tako nasmejala,
za leto dni sem zdravnika odgnala.

Sedaj mi v srcu tiha iskra tli,
da kmalu svobodni bomo vsi.
Kadar brat brata bo prisrčno objel,
človek srečno takrat bo živel.

Živeli igralci, veselje še trosíte,
da vse bolezni iz sveta odpodíte.

Marcela Bole

Nadaljevanje o ljubezni!

Vrstice izpod peresa ga. Davalos iz W.A. pod naslovom: "Kaj je ljubezen", so mi tako toplo in prijateljsko stopile v oči, da ne morem pustiti svojih misli skritih v glavi.

Veliko se uporablja v našem vsakdanjem tempu življenja, beseda - ljubezen. Kes pa je, da si to besedo pojmuje vsak po svoje; oziroma, kako pač kot oseba vpliva na njo ali obratno.

Lepo je, kadar se spomnimo besede ljubezen, da ne "preskočimo" njenega začetka; oziroma, od kje izvira. Zato je res lepo, če misli kot so ga. Davalos polne ljubezni, pridejo tudi v "lojzetov konjiček".

Dobro vemo, da je Bog podaril slovenskemu človeku posebno nadarjenost ali čut ljubezni. V njega je vlil tudi poštenje, delavnost, zakoreninjenost - skratka dobre vrline. Zraven vseh tegob, ki so ga (in ga še) spremljale: kajti slovenskega človeka je vedno nekdo izkoriščal, mu zavidal; a v tolažbo mu je Bog dal veselo srce.

Tudi naravo lastne dežele mu je dal - ne samo lepo, celo pravljico. Za vse to je bil Bogu hvaležen in v zahvalo je gradil božje hramove po gorah, hribčkih, vaseh in mestih. Postavljal je znamenja Bogu v čast: ob križpotjih, med polji, vinogradi in kje vse še.

Tako je tudi v nas izseljenskim in zdomskim Slovencem še vedno tista nepozabna ljubezen do kraja naše zibelke in mladosti, pred vsem pa do izročila kot je materina beseda.

Zato naj bo ta ljubezen na tej peti celini razširjena med svoje potomce vse bolj in bolj. Pisana beseda je most k boljši in večji ohranitvi materine besede; ob enem pa tudi za medsebojne stike, katere naj iskra ljubezni vname v plamenico tudi med bralci in sodelavci "L. konjička".

Lep pozdrav, Ivan Lapuh
Morwell Vic.

--- --- ---

Procrastination is the thief of time. (Edward Young 1683-1765)

Anka Makovec, Tas.

Dragi Lojze! In živahni, simpatični konjiček!!

Prav prisrčna hvala za tako prijazno pismo s katerim ste mi dvignili duha, ravno v času ko je res prav prišlo...

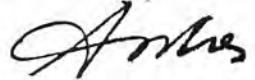
Po pravici povedano, Vaše delo zelo občudujem, ker kot sam pravite, ste se ga lotili "iz gole trme" in ne iz profesionalnih izkušenj...

V "konjičku" sem spet srečala imena drugih rojakov, katere nisem še osebno srečala, a so mi poznana njihova dela iz preteklosti...

Dosti občutljivih duš imamo Slovenci raztresenih širom tega kontinenta in milo mi je slišati njihovo besedo, posebno tukaj v moji oddaljenosti!..

Zato Vam za Vase delo iskreno čestitam... (Izvlački iz pisma).

Iskrene pozdrave

MALI ANI OB SLOVESU

Dvoje majcenih ročic,
dvoje nežnih, toplih lic,
mehko zjutraj me objame -
glavico nasloni name.

Gleda temno me oko,
boža me s čutečo roko,
čuti mojo bolečino,
zre mi, kakor ON - v globino.

Si bolana tetka moja,
trepetaje vpraša glas,
ker če pojdeš z doma sama,
hoče s tabo - tvoja Ana!

Nič ne skrbi, zlato dete!
Dosti ognja, dosti volje
je še v srcu tvoje tete!
Smej se z mano - vse bo bolje!

Simon Gregorčič (1844-1906)

S O Č I .

Krasna si, bistra hči planin,
Brdka v prirodni si lepoti,
Ko ti prozornih globočin
Nevihte temne srd ne moti,
Krasna si hči planin!
Tvoj tek je živ in je legak,
Ko hod deklet s planine;
In jasna si ko gorski zrak,
In glasna si, kot spev krepak
Planinske je mladine, --
Krasna si, hči planin!
Rad gledam ti v valove bodre.
Ti meni si predraga znanka!
Ko z gorskih prišumiš dobrav,
Od doma se mi zdiš poslanka,
Nesoča mnog mi ljub pozdrav,--
Bog sprimi te tu sred planjav!...
kako glasno, ljubó šumljaš,
kako čvrsto, krepko skakljaš,
Ko sred gora še pot imaš!
A ko pridereš do ravnine,
Zakaj te živa radost mine?
Kaj trudno lezeš in počasi,
Zakaj so tožni tvoji glasi?
Težko se ločiš od hribóv,
Zibelke tvojega valovja?
Mar veš, da tečeš tik grobov,
Grobov slovenskega domovja?
Obojno bol pač tu trpiš!
V tej boli tožna in počasna,
Ogromna solza se mi zdiš,

A še kot solza - krasna!
Krasna si, bistra hči planin,
Brdka v prirodni si lepoti,
Ko ti prozornih globočin
Nevihte divje srd ne moti!
Pa, oh, siroti tebi žuga
Vihar grozan, vihar strašan;
Prihrumél z gorkega bo juga,
Divjal čez plodno bo ravan,
Ki tvoja jo napaja struga--
Gorje, da daleč ni ta dan!
Nad tabo jasen bo oblok,
Krog tebe pa svinčena toča,
In dež krvav in solz potok,
In blisk in grom, - oh, bitva vroča!
Tod sekla bridka bodo jekla,
In ti mi boš krvava tekla:
Kri naša te pojila bo,
Sovražna te kalila bo!
Takrat se spomni, bistra Soča,
Kar gorko ti srce naroča:
Kar bode shranjenih voda
V oblakih tvojega neba,
Kar vode v tvojih bo planinah,
Kar bode v cvetnih je ravninah,
Tačas prodrvi vse na dan,
Narasti, vskipi v tok strašan!
Ne stiskaj v meje se bregov,
Srdita čez branove stopi,
Ter tujce, zemlje-lačne, vtopi
Na dno razpenjenih valov!

Ivanka Škof, Vic.

Spoštovani g. Kossi!

Hvala Vam za pismo in Vaše glasilo "Lojzkov konjiček". Čestitam! Vaše delo nam dokaže, da želja po ohranitvi slovenske besede premaga vse ovire, tudi dvom v svojo moč in sposobnost. To je vredno vzeti si za zgled...

Vesela sem bila kratke zgodovine slov. društva v Z.A. oz. Perthu. Do sedaj mi je bilo vse neznano...

... Draga, dragi: Lou. Gospa R.Krogman, novinarka in sodelavka SBS-a me je naprosila, da ji pomagam pri zbiranju materiala za knigo, ki jo nameravajo izdati pri SBS. Radi bi vanjo vključili čimveč avtorjev različnih narodnosti živečih v Avstraliji. Zato se obračam na tiste, katere poznam in vem, da pišete, da bi svoje prispevke poslali čimprej na naslov: Ivanka Škof, 8 Scott str. Macedon, 3440. Vic.

Delo bi ne smelo biti objavljeno v kakršnikoli avštalski publikaciji pred tem. Delo je lahko novela, poezija, esej, aforizem itd. in to v materinem jeziku in po možnosti prevedeno v angleščino, ker to bi olajšalo delo odboru, ki pripravlja to knjigo, verjetno bi delo imelo večjo možnost, da bi bilo zbrano. ... (Izvillečki iz pisma.)

Lepe pozdrave od Ivanke.

V N U K A
* * * * *

Vsa skuštrana pred menoj stojita
in v trenutku se mi zdita,
da sta naših travnikov cvetke,
da sta vajni glavici bele marjetke,
da sta valčka našega morja,
da sta naših gozdov drevesa.

Včasih sta kot pisana metuljčka,
ki od cveta do cveta frfotata,
kje bosta pristala še ne znata.
Včasih pojeta kot skrjančka,
drugič sta poredna kot cigančka.
Prav je, da sta taka!

A, ko odrasteta, bodita korenjaka,
ne bodita ptica kukavica,
ne obračajta se po vetru, kot vetrnica!
Postanita močna, silna kot valovi morja,
odločna in trdna, kot skale slovenskih gora!

Kralj Matjaž (Pripovedka)

Kralj Matjaž je bil dober kralj. Dal je same zlate kovati. Drugega denarja sploh niso poznali. Zato so bili takrat zares zlati časi. Pod košatimi lipami so nasi očaki vsak dan rajali in v svetle kozarce natakali rujno vince.

Bil je kralj Matjaž slovenski kralj, naše gore list. Izbralo si ga je ljudstvo na Gosposvetskem polju in v starem Krnskem gradu je imel svoj prestol. Noč in dan so bila odprta grajska vrata in vsak revež si je lahko izprosil milosti in pravice.

Ker pa je bil kralj bogat vladar, so mu drugi kralji zavidali. Nekoč je iz onega kraja, kjer sonce zahaja, prišlo toliko sovražnikov nad Matjaža kot gosenic na repišče. V krvavem boju so pokončali njegovo vojsko do sto zvestih junakov. Ker pa je bil pravičen kralj, ni bil ubit, ampak ko ga je na begu sovražnik že mislil zajeti, se je odprla skala v Rečicah, do katerih je pobegnil, in ga skrila pred sovražnikom. Tam sedaj počiva s svojimi junaki in kadar mu bo brada zrasla devetkrat okoli mize, ga bo gora dala nazaj, da bo srečno vladal slovenskemu rodu. -- Izvoljenim se večkrat posreči, da pridejo do njega. Pri Rečicah je bil kovač in ta je na gori iskal glogovega ročnika za kladivo, pa je našel duplo, skozi katero je prišel v hipu v prečuden svet. Kralja Matjaža je videl pri okrogli kamniti mizi sedeti in dremati. Na mizi je ležala debela mošnja zlatov. Kovač jo je vzel in je bil odtlej bogat mož. *l*

Zlasti na starega leta dan se to duplo lahko vidi.

Ing. Ivan Žigon, Perth.

PSIHOLOŠKI ASPEKT USTOLIČEVANJA SLOVENSkih KNEZOV !

Vsem je znano, da je Karantanija bila nekoč močna, dobro organizirana država, oziroma kneževina, s trdo valuto, ki se je imenovala "karant", cenjeno tudi v sosednjih deželah. Prav tako je v podrobnostih opisan obred ustoličevanja knezov, ki so jih vodili.

V tem obredu je nekaj značilnosti, lahko rečemo posebnosti, ki jih drugi narodi ne poznajo. Te so: Knez se bliža knežjemu kamnu, na katerem sedi kmet v kmečki noši. Kmet udari kneza po licu. Knez pije vodo iz klobuka in zamahne z mečem na vse štiri strani neba.

Poleg tega nam je znano tudi to, da karantanski knez ni bil dolžan snemati klobuka pred svojim cesarjem.

Če razmišljamo o vseh teh znanih dejstvih, bomo v obredu zasledili globoko modrost naših davnih prednikov, ki so zasnovali ustoličevalni obred, modrost, ki se lahko mirno kosa s tisto najbolj znanih antičnih zakonodajalcev, tudi Solomona iz Solona. Vsi, ki na kateri koli način vodijo slovenski narod ali tisti, ki delujejo na vidnem odseku narodnega življenja, najsi bodo to uredniki, tehnični vodje, duhovniki ali predsedniki združenj, bi se morali nad njo globoko zamisliti.

Gre za sledeče: Pred vsem mora vsakdo na takem mestu ostati osebno skromen. Zato kmečka obleka in obred pitja vode iz klobuka.

Biti mora hraber. Mora se upirati sovražnikom pa naj prihajajo iz katere koli strani neba.

Najznačilnejša pa je tretja zahteva. Izbrani človek mora dovoliti, da ga preprosti človek udari po licu. V antiki, v srednjem veku je tak udarec, pa čeprav lahen, celo simboličen, veljal kot najhujša žalitev. Tolikšna, da se je poravnavala z dvoboji "na ostrino".

Kaj je torej bila bistvena zahteva oblikovalcev ustoličevalnega obreda? Izbrana oseba je morala v interesu naroda, v interesu skupnosti zatajiti svoj lastni, ponosni jaz do tolikšne mere, da je prenesla vsako, še tako veliko žalitev. Njena ljubezen do naroda in skupnega interesa je morala biti tako močna, da je ob njej vsaka osebna žalitev postala nepomembna. Istočasno pa se je od tega človeka zahtevalo, da se ne odkrije nobenim cesarjem. Naravnost protislovna, lahko bi rekli shizofrenična zahteva. Tak človek se pojavi na milijon drugih.

Najbrž so naši predniki pričakovali, da bo narod rasel. Verjetno niso računali z izgubo tolikšnega dela ozemlja in z nezaslišanim upadanjem rojstev. Morda so mislili, da nas bo toliko, da bo zagotovljena kontinuiteta tako redkih značajev.

Njihova pričakovanja se niso izpolnila. Naši ljudje na raznih vidnejših mestih z redkimi izjemami ne izpolnjujejo tega bistveno važnega pogoja. Ne prenesemo kritike, še vica ne, kaj šele udarca v obraz.

Nismo ne skromni, niti pogumni in nimamo dovolj velike ljubezni do svojih ljudi, do lastne krvi, z vsemi dobrimi in slabimi lastnostmi.

Izprašajmo si vest, predsedniki in tajniki klubov, uredniki in souredniki ter duhovni vodje. Potegnimo zaključke iz modrosti naših prednikov.

O jojoj, skoraj bi pozabil: V prejšnji izdaji "konjička" sem povabil vse naše dobre slovenske kuharce, da bi mi katera poslala kakšen kuhinjski recept, pa se ni niti ena zglasila. Kakšna je to "kooperacija"? Nisem pa tudi vedel, da so kuhinjski recepti tako velika skrivnost, da jih ne bi nobena kuharica "izdala". No ja, nič ne de, bom kar naprej kuhal žgance in kisló zelje. h

????????????????

Gobarska

Kolikor jezikov znaš, toliko veljaš. A najbolje je znati, v domačem jeziku molčati.

Kdor reče A, bo rekel tudi B. Kdor reče A, bo rekel tudi AU. Kdor usta odpre, ko kri mu zavre, zanesljivo po gobe gre.

NAŠE GOBE. (FUNGAE FUNCTIONARIAE SLOVENICAE ET COMUNAE)

Nadaljevanje

JĚSENSKI JURĀEK (milanus casagrande sl. Milan KuĀan) - Rase na GoriĀkem v Prekmurju. Klobuk temno rdeĀe barve, bet okroglast. Primeren za garniranje zveznih vprašanj. Užitien v Sloveniji, v drugih republikah lahko povzroĀa laŹje motnje.

LISIĀKA (franciscus foxtrotus, sl. FranĀe Ŗetinc) - Razrasel se je po vsej drŹavi. Rad je v druŹbi medvedjih taĀk. Klobuk spremenljiv, bet koniĀast. Užitnost zadnje Āase malo boljŖa

UŹITNA SIROVKA (cilindrus ementaler, sl. Miran PotrĀ) - Rase v skupŖcinskih logih. Klobuk lijast, bet potemnel. Zelo užitien, zelo priljubljen v zveznih organih, kjer ga radi poŹrejo garniranega z ustavo.

KONIĀAST MAVRAH (sovetarium sindicatus, sl. A. Ravnik) - Rase kamor ga postavijo. Klobuk z otopelo konico. Bet nedoloĀen, barve zardevajoĀe. Užitien, ni pomemben za prehrano, kveĀjemu za ozimnico.